

Krev a voda, dvě životadárné tekutiny. Hýřivě proléváme obě, bez ohledu na budoucnost. Budoucnost? Přítomnost! Alarmující procento lidstva trpí nedostatkem vody – a zvláště pikantně nestvůrným symbolem této katastrofy je fakt, že hladina Mrtvého moře každoročně rapidně klesá. Možná, že kataklyzmatická vize roztátých ledovců na pólech byla nakonec tou nejkrásnější pro budoucí lidské mumie. Napít se a usnout, tak si možná budeme přát umírat v těch nejsladších (tak krásně chladných!) snech. Ale co když voda umře dřív?

~~~~~

5. MRTVÁ VODA

slova: Jan Petričko

**Voda jako brána
Otevřená v tichu rána
Do kterého zvoní hrana
A strach
Voda která křičí
Pálí mosty stopy ničí
Když ji jedem okysličí
Sám vrah**

**Je znásilněná
Nenaplněná**

**Voda která mizí
Jsem jí volnej jsem jí cizí
Mlčím jako Sfinga z Gízy
Jsem prach
Voda na dně jámy
Mezi prsty protekla mi
Zůstali jsme navždy sami
Mám strach**

**Je pokořená
Je znetvořená**

**Oči jezer a vlasy řek
Ústa studní zalknutá
Už jen ticho zkrápí
Břehy mrtvých moří**

**Voda panna která
Odhodila paví péra
Hladila mě ještě včera
A dnes
Voda živá kdysi
Mění mejkap mění rysy
Nepřežijí ani krysy
The End**